IPOTEZĂ PRIVIND FUNCŢIONAREA ANSAMBLULUI DE PIRAMIDE DE LA GIZEH

Lucreţia Eugenia Brezeanu

Piramidele situate pe platoul de la Gizeh, atribuite faraonilor Khufu, Khafra şi Menkaura denumiţi de greci Keops, Kefren respectiv Mikerinos alcătuiesc "**Ansamblul de piramide de la Gizeh - P_{AG}** ".

Piramidele ansamblului de la Gizeh (**P_{AG}**) au fost o parte dintr-un sistem energetic de tip transformator, adică o imensă instalaţie care transfera unui sistem tehnic secundar (sts) energiile captate de piramide care constituiau un sistem tehnic primar (stp).

Justificarea acestei ipoteze este o **argumentare calitativă** bazată pe teorii ale fizicii actuale.

I. Caracteristicile ansamblului de la Gizeh

Caracteristicile acestui ansamblul de piramide, amplasarea, orientarea, construcţia, arhitectura şi materialele de construcţii utilizate sunt **determinante pentru fenomenele ce contribuiau la funcţionarea acestuia** şi **sunt în corelaţie cu energiile** ce puteau fi **captate**, fapt ce impune prezentarea lor coroborată.

Energiile ce puteau fi captate de **P_{AG}** sunt **:**

Lumina captată putea fi polarizată de **P_{AG}** astfel :

- Prin reflexie de la o piramidă la alta, piramidele ansamblului fiind amplasate în conformitate cu acest scop. Unghiul de înclinaţie al feţelor triunghiulare laterale este o rezultantă de unghiuri, un optim, în vederea obţinerii unghiului Brewster - unghi de polarizare totală prin reflexie a luminii naturale.
- Prin direcţionarea fascicolele care ajungeau perpendicular pe suprafaţa piramidelor se polarizau datorită propagării lor perpendicular pe liniile cîmpului magnetic - efectul Zeeman. La **P_{AG}**, orientarea determina propagarea luminii din direcţia EV perpendicular pe liniile cîmpului magnetic direcţionate NS, fapt care înlătură posibilitatea unei depolarizări -împrăştierea luminii polarizate.
- Cele mai celebrele vestigii ale civilizaţii maya sunt tot piramide.

Este posibil ca la aceste piramide maya, polarizarea luminii să fi fost realizată de refelxia produsă de trepte ca şi la piramida de la SAKKARA - Egipt piramidă în trepte , considerată mai veche decît **P_{AG}** şi atribuită celebrului înţelept divinizat IMHOTEP.

Există dovezi care indică cu certitudine că P_{AG} erau acoperite cu plăci albe, foarte bine lustruite. Această placare putea avea rolurile de a reflecta toate lungimile de undă incidente în vederea polarizării - datorită culorii albe -, şi având o anumită grosime puteau produce efectul unei **lame întîrzietoare**. Aceste plăci, cu indice de refracţie diferit pe cele două direcţii dominante, datorat anizotropiei materialului, produceau descompunerea undei incidente în două unde plan polarizate de amplitudine egală, perpendiculare una pe cealaltă faţă de direcţia de deplasare şi defazate între ele cu 90° (acolo unde una are maxim, cealaltă este 0). Astfel, vectorul undei rezultante se roteşte în sens invers acelor de ceasornic , iar amplitudinea rezultată va fi aceeaşi în orice moment. Conform **efectului tunel,** se poate admite că lumina penetrează masa materialului, ea avansînd atîta timp cît alimentarea este întreţinută de la suprafaţă.

Pe baza celor prezentate rezultă că se putea obţine o **lumina ordonată** datorită polarizării şi **dozată uniform şi ritmată** datorită placării tip lama întîrzietoare determinînd energizarea materialului de construcţie al piramidelor la un anumit nivel. Această lumina ordonată şi dozată uniform ar fi putut produce **efect fotoelectric intern.**

Energia pentru producerea acestui efect poate fi furnizată prin interacţiune cu radiaţia sau alte mijloace. Efectul fotoelectric intern produce o scădere a rezistenţei electrice a materialului respectiv.

Materialul din care sunt realizate piramidele de la Gizeh putea suferi o sădere a rezistenţei în sensul micşorării acesteia iar granitul se putea constitui şi în "celule fotoelectrice cu siliciu" - generatoare care puteau produce fotocurenţi pentru un domeniu foarte larg de lungimi de undă.

Căldura captată, contribuia la efectul fotoelectric intern şi la creşterea agitaţiei termice în structura materialului piramidelor, fapt ce trebuia să aibă ca efect dilatarea acestuia. Însă, datorită maselor tot mai mari de material ce trebuiau contracarate pe măsura propagării căldurii spre interiorul materialului, dilatarea acestuia era împiedicată. Se producea astfel o creştere a forţei mecanice deformatoare (forţe de compresiune) şi se creau condiţii pentru producerea **piezoelectricităţii** - apariţia în cristale a sarcinilor electrice datorită deformărilor mecanice.

Căldura putea produce electrizarea anumitor tipuri de cristale ale materialului, fenomen cunoscut şi practicat de vechii hinduşi şi denumit **piroelectricitate.**

Lumina şi căldura preluate de la exterior şi propagate spre interior puteau genera un curent electric atîta timp cît aceste energii erau alimentate de la suprafaţă pe parcursul zilei.

La energiile captate de P_{AG} din spaţiu extraterestru, pe lîngă lumina vizibilă şi căldură, se adaugă lumina ultravioletă (uv) şi radiaţia cosmică.

Efectele generate de lumină şi căldură - **fotoelectricitate, piezoelectricitate şi piroelectricitate** - şi de cîmpul magnetic - **magentostricţiune** - puteau provoca uşoare variaţii ale dimensiunilor în blocurile componente ale enormelor mase piramidale, fapt pentru care

acestea nu au fost liate fiind însă foarte precis asamblate şi îmbinate. Fenomenele produse ulterior în timp au influenţat suprafeţele de contact.

Din experimente de laborator efectuate pe plăci a rezultat că variaţiile grosimii (dimensiunii) plăcii sunt direct proporţionale cu tensiunea electrică aplicată şi invers. Deci este posibil ca dimensionarea acestor blocuri a P_{AG} să fi fost determinată de proprietăţile anizotropice şi piezolectrice ale materialului coroborate cu legile pitagorice ale armonizării energiilor.

Piramidele sunt mase compacte care au goluri la anumite nivele.

Odată cu scăderea înălţimii piramidelor se remarcă şi coborîrea nivelului acestor goluri interioare, asigurînd astfel o anumită masă, posibil un optim pentru producerea fenomenelor de piezoelectricitate - magnetostricţiune de o anumită intensitate, funcţie de cantitatea de căldură şi de intensitatea cîmpului magnetic ce se puteau recepta în condiţiile date.

Datorită interacţiunii dintre cîmpul magnetic al undei de lumină şi curenţii induşi din suprafaţa de contact, unda exercită o forţă asupra suprafeţelor de separaţie dintre două medii cu indici de refracţie diferiţi. La suprafeţele mari de contact ale luminii cu P_{AG} această energie ar putea atinge valori considerabile contribuind la totalul energetic al piramidelor.

Este evidenţiat astăzi faptul că frecvenţa proprie electronilor corespunde cu domeniul de frecvenţă al luminii violete şi ultraviolete, deci putînd fi preluată de aceştia. Toate aceste energii ar putea urma acelaşi flux de captare şi transformare ca şi lumina vizibilă.

Cîmpul electric şi magnetic La electrizarea globului terestru contribuie cantităţile enorme de fluid electric adus de razele solare, în punctul de incidenţă cu Pămîntul - punct de expresie solară - care îşi schimbă poziţia în fiecare moment. Acest fluid produce tensiuni electrice locale care pentru a se elimina se egalizează prin împrăştiere în scorţa terestră după anumite trasee determinate de proprietăţile acesteia. Electrizarea menţionată se constituie într-un sistem bidimensional cu o intensitate orizontală şi alta verticală.

Vîrfurile corpurilor electrizate ajung să aibă o mare densitate de sarcină : conductoarele la suprafaţă, izolatoarele în masă; aceasta determină şi o concentraţie a liniilor de cîmp electric determinînd intensificarea lor şi astfel se atrag din mediu, aerul înconjurător, particule încărcate invers decît vîrful.

Dacă electronii eliberaţi din structura P_{AG} erau captaţi în interior masele se încărcau pozitiv iar fluidul electric adus de soare şi prin intermediul acestuia curenţii din ionosferă probabil erau dirijaţi spre vîrfurile piramidelor.

Cîmpul electromagnetic este produs de corpuri încărcate cu sarcină electrică străbătute de curenţi electrici de conducţie sau polarizate electric şi magnetic; acesta mai apare în urma interacţiei dintre cîmpul electric şi cîmpul magnetic variabile în timp.

Cîmpul electromagnetic este o realitate fizică, entitate cu două aspecte electrică şi magnetică ce se pot separa în condiţii statice. În

fenomene dinamice cele două cîmpuri, electric şi magnetic se află în strînsă legătură, generîndu-se reciproc şi transmiţînd **energie electromagnetică**.

Magentismul terestru este un efect special al mişcării relative al sarcinilor electrice, echivalenţă care se păstrează în condiţii de mişcare de orice tip.

Cîmpul magnetic are o structură cvadripolară deci receptarea lui omogenă după cele patru direcţii de către $\mathbf{P_{AG}}$ ar putea fi corelată cu orentarea şi cu forma de pătrat a bazelor piramidelor şi a secţiunilor pe nivelele acestora.

Cîmpul magnetic produce efectul de **magnetostricţiune**, adică comprimarea sau întinderea unor materiale aflate în cîmp magnetic; invers comprimarea sau întinderea materialelor poate genera cîmp magnetic.

Magnetostricţiunea şi piezoelectricitatea sunt fenomene perfect reversibile , ele putând fi corelate pentru realizarea unui optim energetic.

Cîmpul electric şi magnetic al pămîntului cît şi al curenţilor electrici din ionosferă puteau fi preluate de $\mathbf{P_{AG}}$, orientate după direcţia cîmpului magnetic ceresc - nordul geografic - realizînd receptarea unui cîmp magnetic compus din cîmpul magnetic cerec şi pămîntesc. Acest cîmp rezultat se putea modula datorită formei piramidelor.

Atomul introdus într-un cîmp magentic de inducţie capătă energie suplimentară

Forma. Experienţa Stern-Gerlach - prin încălzirea în vid a unei probe metalice (argint) se obţine un fascicol de atomi care trecuţi printr-un sistem de fante străbat apoi un cîmp neomogen obţinut printr-o construcţie specială a pieselor polilor şi anume ascutirea unei dintre ele; neomogenitatea câmpului realizându-se de-a lungul axei polilor.

Deci forma piramidală a acestor construcţii ($\mathbf{P_{AG}}$), componente ale sistemului energetic ar putea produce şi un astfel de efect.

Datorită formei, structurii, orientării şi amplasării piramidelor din ansamblul de la Gihez, erau create condiţiile producerii simultane în masa acestora a efectului de magnetostricţiune, piezoelectricitate şi piroelectricitate.

Gravitaţia. Dacă relaţia dintre mişcarea sarcinilor electrice şi magnetismul terestru conduce la concluzia că forţa gravitaţională şi forţa electrică sunt de aceiaşi natură atunci şi cîmpul gravitaţional trebuie să acţioneze conform teoriei electromagnetice (al lui Lorentz) .

Teoria relativistă a gravitaţiei arată că în cîmp gravitaţional, spaţiul fizic are o geometrie riemaniană ce se caracterizează printr-o metrică a timpului diferită de cea din afara lor. Conform teoriei relativiste generale materia intervine în interdependenţa spaţiu - timp afectînd geometria spaţiului ca şi proprietăţile metrice ale timpului.Se explică astfel curbarea razelor de lumină la trecerea lor prin cîmpuri de gravitaţie intensă.

Cu efectul Mössbauer s-a pus în evidenţă şi micşorarea frecvenţei unui "ceasornic" - nucleu de Fe 57 situat la suprafaţa Pămîntului şi la o înăţime de 21 m unde potenţialul gravitaţional este mai mic.

Experimentul a avut ca nivele gravitaţionale trepte de 21 m, posibil multiplu al "liniei" de 21 cm specifică tranziţiei hiperfine a hidrogenului - element de bază al materiei universului, posibilă primă formă de materializare a energiei. Dimensiunile înălţimilor şi laturilor bazelor piramidelor este posibil să fi fost corelate şi funcţie de acest parametru.

Măsurătorile de precizie ale dimensiunilor piramidelor au fost efectuate recent cînd acestea erau deteriorate, adevăratele lor dimensiuni fiind evaluate aproximativ. Dimensiunile evaluate sînt în corelaţie apropiată cu "linia" de 21 cm specifică tranziţiei hiperfine a hidrogenului, astfel aceste dimensiuni ale piramidelor divizîndu-se cu 21 cm aproape exact.

P_{AG} deci se putea constitui astfel în mase concentratoare a unui cîmp gravitaţional intens putînd astfel capta o cantitate mărită de raze de lumină în vederea introducerii acestei energii în fluxul specific preconizat.

Evident pe verticală se formează gradienţi gravitaţionali care influenţează absorbţia nucleară de rezonanţă.

La trecerea prin cîmpuri gravitaţionale intense se produce o curbare a razelor de lumină, captîndu-se astfel o cantitate suplimentară de lumină solară - energie.

Pentru a se atinge **o anumită valoare a gravitaţiei**, definitorie pentru desfăşurarea anumitor fenomene, **P_{AG} au fost amplasate într-un centru de gravitaţie terestră determinat de intersecţia meridianului şi paralelei care traversează cele mai mari suprafeţe de uscat şi cele mai mici suprafeţe de apă ale planetei noastre, gravitaţia în aceste zone fiind mai mare decît în altele.**

De asemenea, la alegerea locului de amplasare a piramidelor s-a ţinut cont de :

- relaţia altitudine-gravitaţie, forţa gravitaţională fiind invers proporţională cu altitudinea;
- înclinaţia generatoarei terestre faţă de planul orbitei terestre (care intersectează ecliptica de 23°27', tropicele aflîndu-se la ± 23°27' latitudine; la tropice lumina solară are o direcţie perpendiculară pe suprafaţa pămîntului şi o anumită succesiune zi - noapte, lumină - întuneric. A fost aleasă însă zona tropicului de N pentru amplasarea P_{AG} datorită potenţialului gravitaţional pe care-l asigură;
- axa geomagnetică care nu coincide cu axa de rotaţie a pămîntului şi face cu acesta un unghi de 11°50', polii magnetici fiind la aceeaşi latitudine (±78°) dar la longitudini diferite (111 ° E(N) şi 69 °V(S)).

Platoul Gizeh locul de amplasare a piramidelor este aproape de tropicul de N posibil corelat cu axa polilor magnetici la o altitudine mică sau **micşorată**, de cca. 40 m , micşorare presupusă de foatre mulţi

dintre cei care au studiat piramidele la fața locului .

Alte carateristici constructive ale piramidelor care ar putea fi modelatoare ale energiilor captate sunt :

* **Cavitățile și canalele** - golurile din interiorul piramidei - ce ar fi putea funcționa precum:

- **Canale "ghid de undă"** pentru dirijarea undelor elctromagnetice. Experimentele moderne au investigat comportamentul undelor electromagnetice prin tuburi goale din metal bun conducător electric, cu secțiune transversală dreptunghiulară, dimensiunile acestora fiind corealate cu frecvența undelor dirijate.

- **Cavitate rezonantă electromagnetic** care este un oscilator electromagnetic în care pot fi produse oscilații ale cîmpului electric și magnetic, determinînd astfel transferul de energie. Energia captată de P_{AG} ar fi avut astfel crate condiții de transfer.

- **Corp negru** care se obține practicînd într-un corp, masă de substanță sau element, o cavitate legată cu exteriorul; cînd se încălzește se energizează și se constată că radiația ce provine din interiorul cavității este întotdeauna mai intensă decît cea provenită de la suprafața exterioară;

Cavitatea cu pereți reflectori dintr-un cristal posedă exact același spectru de vibrație propriu ca și cristalul. Este posibil deci ca aceste aparent inexplicabile cavități din interiorul piramidelor să se comporte și asemenea amplificatoarelor de radiație.

- **Condensator** este un ansamblu de conductorii care au o anumită geometrie și așezare spațială.

Sturctura de deasupra camerei regelui ar putea fi un condensator sau condensatori plani masivi cu dielectric aer care ar fi realizat o capacitate mare prin suprafețe mari și distanță mică în corelare cu dielectricul pentru o tensiune de lucru sub cea de străpungere.

Dimensionate, prelucrate, amenajate și cuplate corespunzător, cavitățile și canalele piramidelor puteau fi ghid de undă, cavități rezonante, amplificatoare de radiație și condensatoare funcție de fluxul energetic propriu sistemului.

* **Asimetria** - genereazā o modificare a echilibrului, contribuind la intensificarea energiei sistemului pentru a-și redobîndi echilibrul, stare spre care tinde orice sistem. Asimetria este una din caracteristicile de bază ale universului mineral și viu. **Asimetria pe axa NS a piramidelor ar putea să coreleze anumite variații ale echilibrului energetic al sistemului cu universul surselor energetice.**

* **Unghiurile** Din studierea fenomenelor fizice anterior citate se constată dependența intensității lor funcție de anumite unghiuri ca : unghi de împrăștiere a luminii polarizate, unghi Brewster, unghi de polarizare totală prin reflexie a luminii, unghi de ascuțire a pieselor

magnetice în vederea intensificării cîmpului dar şi unghi de deformare a traseului rectiliniu al luminii funcţie de cîmpul gravitaţional, unghi de refracţie a luminii la intrare în atmosfera terestră şi unghiul vectorului rezultant al momentului magnetic realizat de condiţiile de amplasare al piramidelor.

În Egiptul antic exista o **geometrie sacră** în care se distingeau triunghiuri, care funcţie de relaţiile dintre unghiuri erau clasificate astfel :

- **sacre** - dreptunghiulare şi cu celelalte unghiuri de 54° şi 36 ° ;
- **luminoase** - dublul celor sacre alipite după cateta mică;
- **sublime** - isoscele cu unghiurile de la bază de 72 °.

S-a constatat existenţă acestor tipuri de unghiuri şi în anumite locuri ale construcţiei **MP**, cea mai studiată din componentele ansamblului de la Gizeh.

În dimensiunile **MP** sunt "încifrate" numărul transcendent Π (4L/2I = Π), numărul iraţional Φ (2a/L = Φ, unde L-latura bazei, I-înălţimea, a-apotema - înălţimea tringhiurilor feţelor piramidei). Aceste dimensiuni sunt în interdeterminare şi cu unghiurile menţionate.

II. Transformarea şi transferarea energiilor captate şi modulate de caracteristicile P_{AG}

Energiile captate şi modulate conform celor prezentate puteau fi tranferate unui sistem tehnic secundar despre care nu există informaţii sau care nu mai există. Acest sistem tehnic ar fi putut furniza continuu sau aleator funcţie de necesităţi energii de diferite forme cunoscute sau rămase încă necunoscute.

Formele de energie cunoscute puteau fi :

Electică - utilizată ca atare local sau probabil transmisă cu ajutorul dispozitivului care lipseşte în prezent din vîrful **MP.** Transmiterea în diferite locuri a energiei electrice se realiza prin **microunde** modulate cu ajutorul ghidurilor de unda şi cavităţilor rezonante. Energia emisă este posibil să fi fost captată în diverse locuri de (prin) marile obeliscuri care iniţial erau acoperite cu calote piramidale din cupru foarte pur sau aurit.

Dispozitivul din vîrful **MP** ar fi putut funcţiona şi ca un absorbant de electricitate.

LASER - lumină amplificată prin stimularea emisiei de radiaţie.

Energia electrică şi celelalte energii cumulate se puteau constitui într-o sursă de energie care să excite atomii peste intensitatea de prag. Avînd o concentraţie de atomi energizaţi, mediul lor devenea astfel activ producîndu-se ceea ce numim o inversare de populaţie între două nivele cuantice.

Dacă intensitatea radiaţiei incidente depăşeşte intensitatea de prag atunci puterea radiantă a mediului activ poate deveni mai mare decât puterea incidentă. Astfel se obţine un **amplificator cuantic cu emisie stimulată - laser.**

Energia captată ziua putea fi stocată pentru a fi folosită oricînd funcție de necesități.

Un mod posibil de a stoca această energie era prin utilizarea ei la **descompunerea apei** în elemente (hidrogen și oxigen) reacție endoenergetică.

Pentru a fi utilizată în diferite momente, eliberarea acestei energii astfel stocate, se realiza prin:

- **recombinarea elementelor**- reacție exotermă - care eliberează o mare cantitate de energie comparabilă cu cea necesară descompunerii.
- **disocierea moleculele de hidrogen** în atomi diferiți din punct de vedere energetic funcție de momentul cinetic nuclear de spin. Atomii cu energie mare - ortohidrogen - treceau în -parahidrogen- atomi cu energie mică prin **cataliză** - absorbție pe suprafețe care astfel se încărcau energetic.

Apa necesară acestui circuit energetic era adusă din Nil prin canalele subterane existente încă; la piramidele maya sunt prezente de asemenea rezervoare de apă.

Transmutări nucleare - fenomene care modifică starea energetică a nucleelor sau structura lor, puteau fi induse și puteau produce excitări nucleare sau reacții care duc nucleul într-o stare de stabilitate mai ridicată prin modificarea compoziției acestuia.

Energia captată și modulată de P_{AG} putea determina producerea unor efecte asemănătoare acceleratoarelor de particole ce se compun din : generator de înaltă tensiune, transformator ridicător de tensiune și grup de redresare.

- La **acceleratoarele de particole** tensiunea generatorului se aplică unor electrozi ce formează un condensator în care unul dintre electrozi constituie sursa de particole iar celălalt ținta, nuclee care se doresc bombardate.

Se remarcă o gamă largă de efecte a radiațiilor prin materie adică transferul energiei unei particole către mediu străbătut de aceasta micșorîndu-și astfel energia.

Cu toate că **interacțiunea gravitațională** este mai direct sesizabilă și legile ei macroscopice sunt stabilite de sute de ani, gravitația rămîne marea necunoscută a fizicii microscopice.

Este posibil ca P_{AG} și sistemul tehnic secundar să fi permis atît accelerarea particolelor - electroni - cît și modificarea stării energetice a substanței țintă prin variații ale cîmpului magnetic producînd astfel compensării ale energiei particolelor și/sau transformări nucleare pe care nu le cunoaștem. Prin canale apa adusă din Nil putea fi folosită și în acest tip de instalații.

P_{AG} în starea actuală, datorită faptului că parametrii energetici și tereștri nu au suferit modificări remarcabile posedă încă unele dintre caracteristicile inițiale astfel încît recepționează și transformă energiile menționate înt energii pe care este posibil să le elibereaze în " afară "

datorită faptului că acestea nu mai sînt captate în interior. Datorită "alterării" recepției, sistemul P_{AG} nu mai este compatibil cu cel mai eficient mod de preluare al energiilor folosite inițial.

Funcționarea actuală a P_{AG} parțial față de funcționarea inițială este probată de anumite aspecte relatate și constatate :

- De-a lungul timpului unii martori au relatat despre apariția în unele nopți a unor "flăcări și lumini" care se deplasează pe suprafața piramidelor , fenomen constatat mai frecvent la **MP**. Acest fenomen ar putea fi consecința faptului că energia recepționată nu mai este preluată și masa piramidelor ajunge la un nivel energetic care impune descărcarea acestora ce se produce sub formă de flăcări și lumini ca energie laser necontrolată sau reconvertindu-se în forma energetică inițială.
- Utilizînd energii diferite de la o zi la alta chiar de la un moment la altul, este normal ca și energia receptată transformată și transmisă să fie diferită de la un moment la altul și bineînțeles de la o perioadă la alta, fapt confirmat de cercetările întreprinse de echipe speciale. De asemenea aceste echipe au confirmat că timpul în interiorul **MP** are altă metrică.
- Perturbația indicatoarelor de bord ale unor aparate de zbor în timpul survolării **MP** sugerează că energia captată este parțial sau total dirijată spre vîrf de unde era transmisă dirijat cu ajutorul sistemului care acum lipsește din vîrf. Modificarea indicațiilor aparatelor de bord ar putea fi cauza unei concentrații de cîmp gravitațional magnetic și electric pe care piramidele îl realizează încă; Energia acestor cîmpuri putînd fi transmisă și recepționată la mare altitudine în spațiu.

Energia produsă de P_{AG} era obținută foarte "curat" și utilizată în domenii redevenite actuale dar posibil și **periculoase**, reprezentări ale unor personalități ale timpului indicînd evidente degenerări. Accesul în "temple" era cu desăvîrșire interzis, alegerea personalului și normele de comportament indicau anumite restricții și se făcea după anumite reguli.

După abandonarea acestui procedeu piramidele au fost închise, sigilate și sistematic deteriorate. Prețul abandonării acestui procedeu, inegalat de știința și tehnica actuală, îl simțim pregnant astăzi când s-a recurs la surse energetice primitive poluante și deșertificante.

*

*   *

Până în prezent , nu știm cum ar fi evoluat viața și societățile omenești dacă nu ar fi fost pe planetă P_{AG} și nici dacă n-ar fi evoluat altfel dacă acestea puteau rămâne în funcțiune.

Deci, nu este lipsit de interes să analizăm dacă am putea folosi ceea ce a mai rămas din ingeniosul și ineditul transformator și cu ceea ce am ajuns să cunoaștem și să încercăm reutilizarea lui sau conceperea unia asemănătoar dar la scară mai mică.

*

*   *

III. Machetele tip K - proporţionale cu MP

Proporţionale cu cel mai mare dintre componenţii ansamblului **MP** , machetele tip k, pot funcţiona ca **antene receptoare** ale energiei emise de MP şi/sau să funcţioneze parţial ca acestea nu numai datorită proporţionalităţii.

Pe lîngă energiile menţionate, astăzi se mai pot capta energii şi unde artificiale cu caracteristici asemenătoare celor natural-universale (legea unităţii materiei şi energiei este inevitabil respectată şi în acest caz) dar cu alte intensităţi modificînd "gama energetică" originală. Aceste unde artificiale captate şi însumate celor iniţiale pot da rezultante "falsificate" avînd consecinţe nefaste mai ales în ceea ce priveşte influenţa asupra viului.

Machetele tip K la rîndul lor pot capta energiile transmise de **MP** , dar pot capta şi direct aceste energii cît şi undele artificiale produse de surse actuale, modificîndu -se astfel efectul iniţial indus de **MP.**

Aceste machete de formă piramidală, dar şi de alte forme, pot să recepţioneze datorită proprietăţilor macroscopice - geometrice - cît şi microscopice - structură, suprafaţă, compoziţie şi structură internă - energii pe care apoi le transmit materialelor expuse în **"efect de piramidă"** în interior şi exterior.

Energia transmisă de aceste receptoare este asimilată la nivelul infrastructurii - atomilor - modificîndu-le echilibrul energetic atît al lor cît şi sistemului căruia le aparţin.

Echilibrul energetic este determinat de armonizarea vibraţiilor iar orice **forţă** de orice natură ar fi, constă tocmai în modificarea vibraţiilor, modificare ce conduce la stadii noi, cunoscute sau necunoscute ale materiei.

Pentru viu cît şi probabil pentru mineral energia transmisă poate induce o stare energetică ce ar putea abilita recepţionarea altor energii - informaţii la care altfel nu ar avea acces.

Caracteristicile P_{AG} prezentate explică aspectele asimilate fenomenelor cunoscute din fizica investigată deocamdată. Pot exista energii captate, modulate, transformate şi degajate pe care încă nu le cunoaştem sau nu merităm să le cunoaştem.